

عنوان مقاله:

معنازایی در عدول از پیش متن؛ خوانش بینامتنی داستان هایبیل و قابیل و رمانهای هایبیل سانچت میگل د. اونامونو و سمفونی مردگان عباس معروفی

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 49، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

امیر نجفی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

سیدحبیب الله لزگی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

محمدجعفر یوسفیان - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

بینامتنیت نظریه‌های ادبی است که بر پایه نظریه گفت وگومندی باختین، نخستین بار توسط ژولیا کریستوا ارایه شد. بر طبق این نظریه، هر متن در گفتوگو با متنهای دیگر تولید و خوانش میشود. خوانش بینامتنی، خوانشی است که متن را به جای جهان واقعی به جهان متنی تاویل می‌کند. پیشمتن هایبیل و قابیل که در کتب مقدس ادیان الهی آمده، الهامبخش بسیاری از متون ادبی بوده است. اما همان طور که کریستوا تصریح می‌کند، منبعش اسی غایت نظریه بینامتنیت نیست. کشف روابط بینامتنی و بینانشانه ای است که منجر به نفوذ خوانش گر به لایه دوم متن یا همان لایه نشانه ای میشود. با تحلیل بینامتنی میتوان معانی مختلف مستتر در متن را دریافت. بینامتنیت متضمن گفتوگوی بین متنهاست. این گفتوگو موجب تغییر و معنازایی در هر دو طرف گفتوگو میگردد. ما در این پژوهش، دو متن هایبیل سانچت نوشته میگل د. اونامونو و سمفونی مردگان نوشته عباس معروفی راخوانش کرده و با توجه به میزان دگرگونی و عدول این دو متن از پیشمتن اصلی- داستان هایبیل و قابیل در کتب مقدس- معنازایی را در طرفین مکالمه بررسی میکنیم. در این راه، شاخص گفت وگومندی را برای سنجش میزان تاثیر و تاثرات متون معرفی میکنیم. ما حاصل این پژوهش در سطح بینامتنی ت خوانشی، استفاده از شاخص گفت وگومندی در طبقهبندی متون و در سطح بینامتنیت تولیدی، راهکاری عملی برای تولید متون جدید در گفتوگو با متون پیشین است.

کلمات کلیدی:

بینامتنیت، پیشمتن، معنازایی، گفتوگومندی، شاخص گفتوگومندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/628790>

